

Peter Bambam

**Ode Sapphica De Mirandis Operibvs Et Patefactionibvs Dei, Quæ Die Vigesimo
Qvinto Martii In Ecclesia Editæ Svnt. Scripta à Petro Bambamio Malchouiensi.
Cvm Appendice**

Rostochii: Ferber, 1580

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn880291230>

Druck Freier Zugang

Cq-1030

ODE SAPPHICA

DE MIRANDIS
OPERIBVS ET PATE=
FACTIONIBVS DEI, QVÆ DIE
VIGESIMO QVINTO MARTII IN
ECCLESIA EDITÆ
SVNT.

Scripta
à

PETRO BAMBAMIO
Malchouiensi.
CVM APPENDICE.

R O S T O C H I I
TYPIS AVGVSTINI FERBERI.
Anno M. D. LXXX.

AMPLISSIMO ATQVE
PRVDENTISSIMO VIRO PIE-

TATE DOCTRINA ET VIRTUTE PRÆ-
stanti D. BALTHASARI GVLIO Consuli Rei-
publicæ Rostochiensis ornatissimo, Domino suo omni
obseruantia colendo. S.

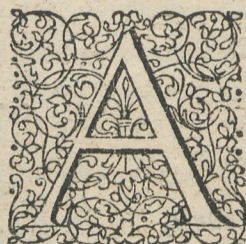

Irari fortassis te credo, Consul pru-
dentissime, cur pudori mihi non sit, præser-
tim homini ignoto, tam exiguo mu nusculo,
primaq, quod aiunt, facie deridendo, tanta
authoritatis virum morari: Ego vero eò
audentiùs hoc feci, quoniam intellexeram
te natura tua in omnes bonos, & præserim
in litterarum studiosos facile proclinem
esse. Huc accedit, quòd memineram, parentem meum Martinum
Bambamium, Ecclesiæ Malchoiensis Pastorem; cui olim non mi-
nima tecum amicitia intercessit; sæpè de te tuaq, excellenti virtute
quàm honorificentissimè loqui. Porrd eisi fortasse minora vide-
buntur, vir amplissime, quæ nunc ad te mitto, quàm vt lectione anim-
aduersioneq, tua digna sint: tamen, quæ est tua humanitas, non
iniquo animo laturum confido, si, dum probari tibi quàm maxime
studeo, deuocare paulisper ad hæc inferiora animum tuum, grauissi-
marum rerum consideratione assidue occupatum, coner. Hæc cer-
te charta, nisi potius benenolentiam obseruantiamq, quàm elegan-
tiam profiteretur, in hominis tanti tamq, exacta eruditione præditi
conspèctum prodire erubesceret: nunc verò læta & secunda accedit,
humanitate tua magis, quàm vlllo suo ornamento freta. Sed vtcunq,
& quanticunq, est, maximopere te rogo, mi Domine Consul, vt eam,
meæ in te obseruantia testem, benignè suscipias, meq, si dignus vide-
bor tuo à natura tibi indito fauore prosequare. Vale. Rostochiæ 24
Martij. Anno Christi M. D. XXC

T. A. reuerenter colens

PETRVS BAMBAMIVS
Malchoiencsis

ODE SAPPHICA.
DE MIRANDIS OPERI-
BUS ET PATEFACTIONIBUS
DEL, QUÆ DIE XXV. MARTII IN
ECCLESIA EDITÆ
SVNT.

*A*lma lux, toto celebranda mundo,
Marty vicesima quinta mensis,
En redit. miracula multa secum
Lux ea ducit.
Hoc die vasti moderator orbis
Labis expertem vitijq purum
Ex globo terræ ruberæ creasse
Fertur Adamum.
Cui Deus dotes varias benignè
Contulit, summam sapientiãq;
Admodum paruo sed eæ fuerunt
Tempore firmæ.
Namq; de vero nimium recedens
Calle, dum stultam sequitur maritain,
Numinis sacri data iussa vecors
Spreuit Adamus.
Sed Deus, vindex scelerum seuerus,
Persequens pœnis meritis trementem,

Dotibus pulchris sapientiãq.

Exiit illum.

Hei mihi, quantos gemitus ab imo

Corde prolatos, lacrymasq. quantas,

Propter admissum facinus profusas,

Cernere posses.

Ne tamen mæsto caderet dolore,

His Deus dictis miserum refecit:

Fœminæ semen trucidis atra colla

Conteret Anguis.

Hoc die Cain sceleratus ille

Crimen horrendum & graue perpetravit,

Dum manus lauit tepido in cruore

Fratris Abelis.

Hoc die nauim monitu I E H O V Æ

Dicitur iustus subysse Noah,

Cum Deus turpem crepitante mundum

Obruit vnda.

Hoc die rursus, fuit vt peractum

Annuum tempus redeunte Sole,

Filius Lamech fragili superstes

Exijt arca.

Hoc die gnati caput Isaaci

Abraham stricto gladio abscidisset,

Ange=

Angelus celso veniens Olympo
Ni vetuisset.

Hoc die (cunctis facinus celebre
Sæculis) rerum sator atq; custos
Verus intacta Mariæ sub aluo

Est homo factus.

Hoc die summi soboles Parentis;
Propter humani generis salutem;
Pertulit sannas, colaphos, crucisq;
Probra cruentæ.

Hoc die fortasse etiam ruinam;
Vt viri docti referunt, pyq;
Vltimam hæc ingens triplicis subibit
Machina mundi.

Quando ego mysteria magna mente
Huius attentæ repeto diei,
Noster ad te spiritus excitatur,
Christe benigne.

Et tuum, quantum queo, laudæ nomen
Tollo sublimi, celebraquæ numen
Tu fac vt sim pars quocunq; celi

Post mea fata.

O D E

ODE TRICOLOS TE=
TRASTROPHOS DE VI
ET EFFICACIA ORATIO-
NIS PIÆ

Ælo supinas si tulerit manus,
Sortis procellæ quem quatunt malæ,
Et thure placârit potentem
Ætheris atq; soli Monarcham;

Non ture dico, quod Saba fertili
Gignens sinu transmittit in hæc loca,
Sed cuius ex imo precantis
Cordis odor veniet recessu;

Is audientis vota benigniter
Dei fauorem sentiet, & rei

Factus petitæ compos ægrum
Non feret in facie pudorem.

Nec hunc valebunt furua Proserpinæ
Terrere regna, aut Æacus, vltima

Sententia damnans nocentes,

Mittere sub stygias lacunas:

Nam ceu volucris, cui rubra vertice

Stat crista, dum collo tremulos ciet

Cantus mouens alas, leonem

Herculeum dare terga cogit:

Sic

*Sic, cum quis ardenti prece supplices
Altum manus extollit ad æthera,
Nil viribus, nil fraude sæuus
Efficiet dominator orci,
Sed protinùs se proripiet fuga.
At nulla quamuis res operosior,
Quàm corde sublato precari:
Negligere hoc tamen haud oportet.
Nam ceu pater sub pectore gaudium
Condit, cibum quando soboles petit
Lingua retardante, & roganti
Munera, nil tetricus recusat:
Sic, qui coruscis nubila diuidit
Flammis, precantem cælitùs aspicit,
Et ridet vltro, datq; votis
Tempore pondus inesse iusto.*

F I N I S.

